

ת"פ 43184/05/13 - מדינת ישראל נגד דוד אברמוב, אמיל מיכאלי, אלברט צירגייב, יעקב אבן, יוסף אבן, יולי גליל, ולרי מליקוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

10 פברואר 2015

ת"פ 43184-05-13 מדינת ישראל נ'

אברמוב(אסיר) ואח'

בפני כב' השופט שמאי בקר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. דוד אברמוב (אסיר)
2. אמיל מיכאלי
3. אלברט צירגייב
4. יעקב אבן (אסיר)
5. יוסף אבן
6. יולי גליל (עציר)
7. ולרי מליקוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד זמנסקי

ב"כ הנאשם 1, עו"ד קהן

הנאשם 1, בליווי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, אחרון מבין ששת חבריו לכתב האישום המתוקן (הנאשם 2 בחו"ל ולא לקח חלק בהליך), בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (פריצה לרכב) וקשירת קשר לביצוע עוון (גניבה מרכב).

לציין, כי התיק החל כתיק של פרקליטות מחוז מרכז, וברבות הימים, הועבר לטיפול התביעות, ולא בכדי.

עיון בכתב האישום המתוקן, מלמד על חבורה של אנשים שהתאגדו לבצע "פשע מהסרטים", אולם נראה, מבלי לפגוע, שנרתמו למשימה מבלי שהיתה להם ההכשרה המתאימה.

הנאשמים קשרו קשר להשתלט על מכונית שבאה לאסוף פידיון של חניון, וזאת לאור מידע שהיה בידם, הואיל והנאשם היה עובד של אותו חניון, לפני שפוטרו.

הנאשם ועוד שניים קשרו לגנוב את הפידיון בכך שיפרצו לאותו רכב איסוף, והם שקדו על דרכי מילוט, חלוקת תפקידים, בצעו סיור מקדים ועוד כהנה וכהנה מעשים, רק כדי לגלות שביום פקודה, העובדת לא באה לבצע את האיסוף, הואיל והתקיים חג שני של פסח.

פרט מודיעיני זה נעלם מעיני החבורה המתוכננת, והם חזרו לעומת שבאו, למאורתם, וטיכסו עצה, לפיה נדחתה שעת הש' ויום הפקודה ליום אחר.

ואכן, זמן קצר לאחר מכן, הקושרים הגיעו באמצעות רכב טרנזיט לזירת הפשע המיועדת אולם - מעשה שטן - הקושרים הבחינו בניידת משטרה במקום, קפלו זנבותיהם, ושוב - חזרו כלעומת שבאו.

אכן, מדובר בחבורה נועזת של פושעים עשויים ללא חת.

אני רואה קשר ישיר בין ה"נפילה" עליה דיבר הנאשם, כך שבגיל 32 נפל להימורים ולחובות כבדים, אשר "נסגרו" על ידי משפחתו התומכת (כך מסר הדוד הנוכח באולם), לבין הביצועים הלא מרשימים בעליל, המתוארים לעיל.

רוצה לומר, וברצינות, שאין המדובר בעבריין מועד, באיש אלים מיסודו, אלא במי שחשב שיוכל לפתור את הסתבכותו הכלכלית בדרך השאובה מסרטי הטלוויזיה, אולם הוא וחבריו נכחו לדעת כי החיים הם לא סרט, כמתואר בכתב האישום.

הרשיתי לעצמי גישה קצת פחות מעונבת ביחס לעונשו של הנאשם 1, אך ורק מן הטעם המשעשע הרבה פחות, לפיו הסתבך בפרשה אחרת, ועונשו נדון אך לאחרונה לשלוש שנות מאסר, אותן הוא מרצה בימים אלו (קשירת קשר לביצוע שוד).

רוצה לומר, הנאשם למעשה מרצה עונש קשה על נפילתו לעולם הפלילי, ותיק זה אינו אלא ספיח שמטעמים שונים - שלא כולם, אף רובם - לא תלויים בנאשם עצמו - לא צורף לתיק העיקרי והרציני בו הורשע ממש לאחרונה, ועליו הוא נותן את הדין.

המדינה עתרה למתחם ענישה בין 4-12 חודשי מאסר, כאשר הבהירה כי היא שואבת את המתחם מגזר הדין הטרי ביחס

לנאשם (ת.פ. 40891-05-13).

אולם, אותו מתחם נקבע ביחס לקשירת קשר לביצוע פשע מסוג שוד, ואילו בענייננו מדובר במתחם לביצוע פשע אמנם, אולם ברי שלא הרי פריצה לרכב וגניבה מתוכו, כהרי קשירת קשר לביצוע שוד.

אשר על כן, אני קובע מתחם עונש של מספר מצומצם של חודשי מאסר בפועל כרף תחתון, ועד 9 חודשי מאסר בפועל, ביחס לאישום אחד ושניים בכתב האישום דנא.

הואיל והנאשם הודה ולקח אחריות, חסך זמן שיפוטי רב מאוד, והוא שפוט כאמור לתקופה ארוכה מאוד, בוודאי ביחס למי שנותן את הדין בפעם הראשונה, וכאמור - תיק זה אינו אלא ספיח לתיק העיקרי עליו נשפט כבר הנאשם, אני סבור כי נכון וצודק לגזור על הנאשם עונש של חודשיים מאסר בפועל, במצטבר לעונש אותו הוא מרצה היום, ובא לציון גואל.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. כאמור, חודשיים של מאסר בפועל, אשר ירוצה במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם במסגרת ת.פ. 40891-05-13 (ללא ניכוי ימי מעצר).

ב. שלושה חודשי מאסר, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם תוך 36 חודשים מיום שחרורו יעבור עבירות בהן הורשע במסגרת תיק זה, לרבות גניבה.

ג. נוכח המאסר הארוך מחד גיסא, אולם כאשר מנגד האנטרס הכלכלי שעמד לנגד עיני הנאשם בעת ביצוע העבירות, אני מסתפק בהטלת קנס בגובה 1000 ₪ אשר ישולם תוך 90 יום, או - 10 ימי מאסר נוספים, תחתיו.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"א שבט תשע"ה, 10/02/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט